

T I J D S C H R I F T

VAN HET

NEDERLANDSCH GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- en PENNINGKUNDE

ONDER DE ZINSPREUK:

„Concordia res parvae crescunt“

TE

AMSTERDAM



2^e Jaargang



AMSTERDAM

G. THEOD. BOM EN ZOON

1894

Het woord „KONINGRYK” op onze hedendaagsche munten.

Toen onder de regeering van koning LODERWIJK voor 't eerst (zeer zeldzame voorbeelden uit vroegeren tijd niet meegerekend) muntstukken met Nederlandsche omschriften verschenen, kon men het woord »Koningrijk« daarop lezen, zooals het behoort, t. w. met IJ. Zoo stond het op het 50-stuiversstuk van 1807. Het volgende jaar werden er echter in omloop gebracht, waarop die letter calligraphisch (niet orthographisch) verkeerd gesneden was, t. w. IJ; men kon toch in elk geval lezen: RIJK met de Nederlandsche uitspraak. Maar toen de munten van koning WILLEM I verschenen, stond er op de stukken van 10, 5, 3 en 1 gulden RYK, hetgeen orthographisch foutief is. De Y toch is eene Grieksche letter, die den klank van I of van U heeft en alleen in vreemde woorden thuis behoort. Waarom heeft men het zuiver Nederlandsche woord *Koningrijk* of *Koninkrijk* (zoo men wil) met die ipsilon opgescheept?

Men mag dat aan de onbekendheid of »ongelletterdheid« van den graveur wijten, het zij zoo. Maar welke reden mag er bestaan hebben, om op de nieuwe stempels van WILLEM I, WILLEM II en WILLEM III en laatstelijk op die van onze Koningin die fout te bestendigen? En eene fout is het, die indruischt tegen den aard en de uitspraak onzer taal.

Wil men van staatswege de »nieuwe« spelling in officieele stukken niet invoeren en dus blijven schrijven *Koningrijk* met eene *g* en niet met eene *k*, daar is niets tegen te zeggen; maar zeer wenschelijk ware het, van de nieuwe stempels voor onze guldens met hunne veelvoud en onderdeelen de Grieksche Y met hare twijfelachtige uitspraak te verbannen en die te vervangen door IJ, gelijk bereids op de bronzen munt is geschied.

Hilversum.

J. E. TER GOUW..
